

bedsmænd. Man kunde da ikke sige, at det var Finantsloven, som her herskede, thi den vilde da komme i en underordnet Stilling. — Jeg kan nu ikke negte, at Udtryk som det, „at beherske“, er saa kraftigt, at jeg i det Mindste ikke ret kan slutte mig dertil, men det er ganske vist, at Finantsloven her vilde komme i en meget underordnet Stilling, som var meget langt fra at være den, der ellers tilfugtes, og derfor kan jeg heller ikke tro, det vil være rigtigt at vedtage dette Forslag. Det synes imidlertid, at der er kommet noget mere Liv ind i dette Forslag, efterhaanden som Forhandlingerne ere skredne frem; i Begyndelsen af Forhandlingerne havde det saa ringe Livskraft, at jeg egentlig troede, det umiddelbart derefter vilde blive taget tilbage. Jeg antager nu ikke, at min Anbefaling til Forslagsstillerne om at tage Forslaget tilbage vil virke stort, og jeg skal heller ikke tage mig det nær, om det gaar videre, især naar det ikke gaar videre end til at henvises til et Udvalg, men skulde det igjen komme frem fra dette Udvalg, hvad jeg ikke antager, vil det vistnok trænge til at komme frem i en anden Skikkelse, at der ikke bliver synderlig tilbage af, hvad der nu foreligger. Forslaget bestaar kun af tre Linier, og skjøndt jeg ikke kan sige, af hvor mange Ord det bestaar, er jeg dog overbevist om, at der ikke vilde blive tre Ord tilbage deraf, thi Ulykken er, som jeg før har antydnet, at man, hvad enten man vedtager, at dette Forslag skal gjælde fra 1872 eller fra 1873, slet Intet vil have opnaaet derved; man staar da akkurat paa samme Punkt som det, hvorpaa man nu staar, og det kan dog umulig være Meningen. Der er nemlig en Misforstaaelse tilstede, og det var den, hvortil jeg sigtede, da jeg ved 3die Behandling af Finantsloven talte om, at der ved Forslag om slige Differentiumpunkter kræves en vis juridisk Dygtighed med Hensyn til Affattelsen, da man ellers, selv med den bedste Billie, kommer til at sige noget Andet end det, man vil, eller slet ikke det, man vil. Loven, som den her er affattet, vil ikke berøve de Vedkommende en Guld eller en Skilling, hvad enten man sætter 1872 eller 1873, men det er dog ikke Meningen. Der staar nemlig, at Udgangen til disse person-

lige Tillæg skal falde bort, det være nu 1872 eller 1873, og dette kan man prægtig sige, men det berører ikke dem, om hvem der er Tale, thi de have allerede erhvervet Retten til Tillæget. Vil man ramme dem, maa man sige, at den for disse Embedsmænd allerede erhvervede Ret bortfalder fra 1872 eller fra 1873, men det, at man lader Udgangen til Tillæget bortfalde, berører dem slet ikke denne Ret. Jeg tror derfor, at det efter Omstændighederne, og navnlig naar man ser hen til, hvor kort Lovforslaget er, vil være en rimelig Opgave, Udvalget vil faae, naar det skal bringe Lovforslaget frem. Det vil maaske, som sagt, heller ikke komme frem, da det, efter hvad der er foregaaet, ikke synes at kunne gjøre Regning paa nogen særdeles varin Modtagelse, ligesom jeg heller ikke tror, at der er nogen særdeles Nødvendighed for det, men dette maa jeg ganske overlade til Thinget. Jeg skal blot endnu gjøre en lille Bemærkning angaaende et Punkt, der tildels kommer til at berøre min Stilling som Minister, ogsaa fra en tidligere Tid. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) var her kommen til det gode Resultat, at, naar han havde haft en sørgelig Skjæbne — saaledes syntes jeg, han udtalte sig, men jeg veed ikke ganske, i hvad Retning det skulde være — skyldtes det alene Misgreb fra Regjeringens Side; han var saa god aldeles at indskrænke Misgrebene til Regjeringen. Den ærede Rigsdagsmand her ved Siden af mig (S. M. Hansen) var dog mildere og retfærdigere, idet han sagde, at der var begaaet nogle Misgreb fra forskellige Sider, og jeg tror, at man, naar man vilde gaa til Modsetningen, paa den anden Side gjerne kunde sige, at Misgrebene vare ffete fra Folkethingets Side (S. M. Hansen: Nei!). Ja, der vilde dog saa komme en vis Egeværget tilstede, men jeg tror i alt Fald virkelig, at Misgrebet, naar man vil tale om Misgreb, var stærkest fra Folkethingets Side. Forsaavidt der imidlertid nu er talt om Regjeringen, menes jo dermed dels den daværende, dels den nuværende Regjering. Hvad den daværende Regjering angaar, skal jeg ikke her gaa ind paa at føre dens Forsvar, skjøndt jeg ikke tror, at det i og for sig vilde